

Въ Рила

Постницата св. Лука

Въ гористий скатъ на планината
обителъ стара се таи,
едничъкъ салъ срѣдъ тишината
прохладенъ чучура струи. . .

Безмълвие, покой царуватъ. . .
Понѣвга като екотъ плахъ
тукъ само стѣпките се чуватъ
на бѣловласия монахъ. . .

Рилско езеро

Приветъ на тебъ — око на планината,
брилянтъ вѣлшебенъ и голѣмъ —
облѣно цѣло вѣвѣ позлата,
предъ тебъ стоя захласнатъ, нѣмъ.

Предъ твоя чаръ, предъ твоя видъ красиви
прекланямъ се смирено азъ. . .
Предъ тебъ срѣдъ хубоститъ диви
почувствахъ Божиата властъ.

Като вѣвѣ храмъ е глухо тукъ, потайно. . .
като вѣвѣ катедраленъ храмъ —
край тебъ, о езеро омайно,
смирено колѣнница самъ. . .